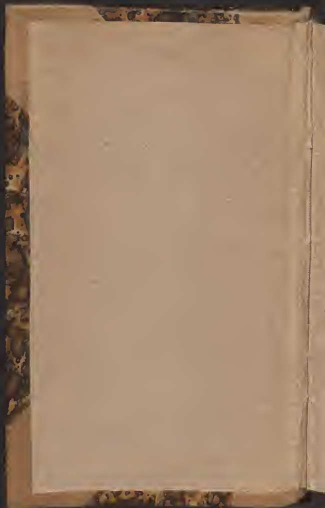

Eitt Gyllene

Reikelsis

Altare/

Vppa hvørt

Drottens Andleger Kienne-
ment Daglega æ Kvølld og
Morgna kuña ad Fornfæ-
ra þeirra

Morgun og Kvølld

Bœnum/

Til eins sæts & þægelegs Ilmar-
syrer Drottne.

Vr Eingelsku Tungumaa-
le Þordanskad af

CONRADO SASSIO.

Eñ nu Islendskad.

Þryckt a Hoolum / Año 1706.

Psalm: 66. v: 13.

Eg vil med Brēneoffre ganga i þitt Hws og giallda þier mijn Heit.

Psalm: 92. v: 1, 2.

Þad er eitt Agiætur Hlutur DRottne þacker ad giora ⁊ Lof syngia þijnu Nafne / þu hinn Hædste / Ad Morgne þijna Miskun / og ad Kvollde þinn Sañleika ad kunngiora.

Morg-

Morgunbæn a Sun̄u.
dogum.

Þu Blessade MANNkinsens Skapare/ Sálu hialpareñar Hofundur z Fullkomnare/ þu sem til Endurmiñingar og Jhugunar piñar dyrdarsamlegu Hvijldar fra þijnum hæleitu Verkum/ hefur blessad z helgad þeñañ heilaga Hvijldardag-

Helga mier hañ og eirneñ/ad eg kuñe ad leggia til Sijdu allar veniulegar Utriettingar/og pra-ſkilia mijna Þanka allre veralld-legre Umhiggiu/ad eg bæde þiñ z ſialfum mier heiløgum til þijn hallde/ i þvi / ad eg offre þeim og mier ſialpum þier til Dyrdar og Vegſemdar alleina/ til þiñar eigeñ Þiönkunar / og þar til ad mijn Guds Þiönuſta meige þier þeſſ þægelegre vera/þa giør mig lifande med þijnum H. Anda/ ad eg meige hana framkvæma med Glede og Alvørugiefne/ og meige ſo giøra þiñ Sabbath til miñar Liſteſeme. Ahrær mitt Hiarta z mijna Tungu mz gloo-ande Kole af þijnu Altare / ad þu af miña Pſalma/ Bæna og Þackar-

þackargiørda Reikelſe / meiget lukta eirn þægelegañ Sætleiks Jlm. O heilage Gud og Fader / Nvꝛ̃ldardagſens Herra / helga þijna Nvꝛ̃ld i mier / og læt þiñ H. Anda hvꝛ̃la ifer mier / ad eg meige fiña Nvꝛ̃ld og Roo-ſeme þirer mijna aumu Sæl / þra øllum Freiſtingum / Sturlan og Naſka / emdum / og eg meige af-leggia mijn eigeñ Verk / ſem þull eru Synda og Sorgarerfides. Snu þu a þeſſum Deige øllum Krøptum og Hræringum miñar Sælar og Lijkama / til ad hura og giøra þijn Verk / ad tilbidia þijna Guddoomlega Mayeſtat / ad undraſt þiñ Vijſdoom / med-kieña þiñ Stirkleika / umþadma þiñ Kiærleika / mikla þijna Giæ-

sku / glediast i þiñe Miskun/ skialpa z titra þirer þijnum Doo. me/ vitia þijns Musteres/ prijsa þig med þijnum Heilogum/offra þier Offre miña Vara/lesa kostgiæþelega H. Ritning / med Astundan þitt Ord heira/med allre Virdingu þijn Sacrament ad þijda/ þijnu Timum i sañre Elsku ad vidhialpa / med Alvørugieþne z Astundan þramkvæma allar Idkaner miñar Gudrækne. O lat mig allañ þeñañ Dag / ganga þirer þier / sem Enoch/ tala vid þig sem Moses / leita þijns Andlitis sem David/og uñ mier / nær eg heþe skodad þijna Mind i þijnu H. Orde/ so sem i einum klærum Christalls Speigle / eg þa meige umbreitast til

sonu Lijkingar/fra einne Veg-
semd til añarar. Laat þennann
Sabbathsdag miña mig a þad
ad þu hvijldest af þijnum Ver-
kum/ z giøra mig vissañ um þañ
eilijfa Sabbathsdag a Him-
num / hvørn jeg hafa skal fra
mijnu Erfvide/ upphvet mig til
Eptterlaungunar / ad iñganga
til þeirrar Hvijldar. Vpprick
mijnu Hiarta z Þonkum fra þvi
Jardneska til þess Himneska og
þess sem þar uppe er. Endur-
nija mig epter Mind þijns So-
nar/z laga mitt Lijferne til him-
neskrar Vmgeingne. Vpplijs
mitt Skilning/helga mitt Vilia/
stijr mijnum Girndum / stioorna
mijnum Tilhneigingum / deid
mijna hollidlega Lime/fordiarfa i

mier þañ gamla Mannenn / og frelsa mig fra þessum daudlega Lÿkama. Verka þu i mier Ota firer þiñe Magt / Elsku til þiñar Giæsku/ Vandlæting sokum þiñar Dyrdar/ stødugañ Asetning til ad filgia þier epter i øllum Hlutum/ z i so maata hegda øllum mjnum Verkum epter Mæleprædi þiña Orda. Heir mig firer þÿna Christelega Kyrkiu/og þÿna Christne firer mig/ og Christum firer oss alla / þa vier so bidium / Fader Vor.

Nidurlag Bænareñar
af Ritningune.

Ollvoldugi...

Jettvyse Fader / geim þa fra Illu / helga þa i þÿnum Sannleika/ þitt Ord

er Sannleikur / Þa Dyrd sem þu gaþst mier/gieþ þeim/ad þeir sieu eitt / so sem þ vid erum eitt. Giør þad Himneske Fader/þÿns Sonar vegna / firer Nad hins H. Anda / hvørium ad sie oll Æra / Lof og Þackargiørd þra Eilÿþd til Eilÿþdar/ Amen.

Suñudags Kvølldbæn.

HEilagur / Heilagur / Heilagur/ Drottenn almætkuge Gud / sa sem var/ sa sem er z sa sem kiemur / helga mÿna Nattúru ad eg meige helga þitt Naþn / z so sem þu heþur meddeilt mier þiße Goodgirne / þirer hvoria eg liþe og hræreſt i þier / so bid eg þig mier eirnenn meddeila no-

ckiu aþ þĳnum Heilagleika/ ad eg meige lifa og hrærast i þier. Lát Nadareñar Anda byra i mĳnum Lĳkama og med minne Sal/ad mitt Siñe z Tilhneig-ingar/ Þankar mĳns Hiarta og Ord miña Vara/meige þier hel gud vera. Helga mig/so eg kuñe ad dyrka þig. Og i þirstu med-kieñe og med Fognude z Þackar-giord/sem sierdeilis Vitnisburd-ur er þiñar Elsku/ þad þu hef-ur unt mier med Frelse/ad haþa gietad helgad Sabbathsdageñ/ þirer þier ganga i þitt Hws/ oþþra þar mĳnum Bænum og Þacklæte/ jaþnþramt Sofnud-enum/ medkieña mĳnar Synder/ z i frwadre Bæn fram þirer þig ad bera mĳna Neid z mliggian-

de

de Naudsyn / una mier vid þa
sælu Sivons Søngva / heira Gu
ds Heilaga Ord z Predikunena /
hvar aß myn Trw er stirkvare
um̃ Noßudsticke vorrar Trwar
og Sæluhialpar / vor Von stad-
ßest i Gudspiallsens Ilmsætu
Firerheitum / mitt Lyferne betrad
i Riettlæte og Heilagleika / hvar
med Syndareñar og Sathans
Ryke verdur nidurbroted / enn
Christi Ryke aptur uppbigt / þir-
er þetta þitt Ord verdur eirn ugg-
laus Syndare ámiñtur / Fæ-
froodur uppßræddur / sa Stollte
skielkadr / eñ sa hrigdarßulle hugg
adur / Kraptr Syndareñar dem-
padur / Freistingenn veiklud / til-
hneigingar Andans endurlyf-
gadar og myn Bvalning stad-
 fest /

f. ſt/ firer þau obrigdanlegu Kie̅ꝛteikn og Merke / ſem ſo eru ſett i þitt heilaga Ord. Lofad ſie þitt heilaga Nafn þar firer/ þeṅan Dag hefur þitt Ord bigt medal vor rijkuglega i allrahanda Vijsdoome. Radsmeṅ þijner yfer þijnu̅ Leindardoomum/ hafa nu wtſkrijfad miklum Lærdoome og Kieṅingu/ſo ſem marg hattudum Perſum bland Folkſens. Drotteṅ/uṅ mier ad eg mz Maria meige geima øll þeſſe Ord i mijnu Hiarta/ Jdka þau i Lijfenu/ z hugga mig vid þau i Daudanu̅. Og nu villde eg girnaſt þ af þier/ad þu villder auka z efla hia mier þijna andlega z lijkamlega Bleſſan / eṅ mijnar Synder/ſ liggia ꝥ Dyrum miṅar

ar Samwitsku/ þær skielfa mig. Mitt Hiarta pad berst i mier/ aþ þvi eg hefe forsoomad mijnar Gudrækues Jdkaner um̃ Sabbathsdageñ. Mijn Andakt vard strax nidurkiæfd hia mier/ i þvi sama Lijþe sem hun var gieteñ. Mijnar Bæner haþa vered hvarþlande/ mijn Heirn Guds Orda hefur vered med Leidaseme/ mijnar Olmusur med Epterrolum. Firergieþ mier/ dyrdarlege Fader/ ad eg ecke verdugilega tilreide mig ad koma inn i þitt Hws/ad eg er ecke so vandur ad þiñe Vegsemd z Heidran/ ad eg ecke hefe iþervegad z epterbreitt þvi sem eg hefe heirt sijdañ eg kom i þitt Hws. Jeg bid þig ad þu villder nidurgraþa allar

ar mijnar Synder/sierdeilis þessa
Dags og allrar Vikunnar/ i þad
Eilijfa Forgleimingarennar Næ-
turmirkur. Lieittu af mier Birde
minna Synda/ ad minn Lijkame
z Sæl meige roolega hvijla un-
der þinne Nædugre Vernd / og
med Svefnenum taka þre Nætt-
urlegu Endurnæring/ad eg stir-
kur og hæfelegur verda mætte a
Morgun ad standa i mijnu Kalle
og Embætte/ og ganga forsiæ-
lega/ med Kostgiæfne og goodre
Samvitsku / i Lögmæle þijns
Vegar z wtriettingum mijns Em-
bættes og Kallanar/ Amen.

Nidurlag Bænarennar
af Ritningunne.

Nu/ þu sanne Fridarens Gud/
gior

giør mig ølldungis heilagann / þvi eg bid/ad Gud vilie vardveita min̄ Anda / Saal og Lijkama ostrappanlega / in̄ til þess Dags sens Jesu Christi.

Morgunbæn a Manudøgū.

Almættuge / goode Fader / skapare Himens z Jardar / sem so vel skapader Kvølld og Morgun / þan̄ an̄an̄ Dag s̄ þan̄ firsta / jeg bid þig: Gieþ mier eins lijka ad niota Kvølldsens Hvijllu og Rooseme / mier til Endurnæringar af mijnu Ervide og Dagsbirdar Þunga / sem eg Morgunliooſsens vid þarf / ad giøra Verk min̄ar Kallanar z Embættis Skilldu: En̄

eintanz

einkanlega lat mig hallda Nyk-
lo og Roo Samvitskuñar i Lioo-
se þijns Hreina Evangelij/ ad
leida mijnar Fætur a Veg Frid-
arens. Þetta Lioos sijner mier
med sonum Rokum mijns Skil-
nings Villu og Vanskilning/
mijns Vilia Fordiorfun/ mijnar
Ostioornlegar Tilhneigingar /
Saurugleik miña Hugreñinga /
miña Girnda Niegoomlegleika/
Tæalðrægne mijns Hiarta z O-
gudlegleika miña Vega. Þetta
Lioos vijsar mier/ hvad eg var
i miñe Fædingu/ sem var Saur
z Ohreinende/ hvad eg er i mij-
nu Lijfe/ Heimska z Niegoome/
og hvad eg mun vera i mijnum
Dauda/ Odaun og Rotnan.
Þetta Lioos opeñberar mier ad
eg

eg eckert hefe utañ þad eg heþe medteked/og an Christi fæ eg einkis orkad. Ad i mier (þ er/ i mijnu Hollde) bijr eckert Gott. ad eg er ecke aþ mier sialþum/so sem aþ mier sialþum/duganleg· ur til ad huxa nockud gott/ ad eg kañ ecke ad girnast/huxa ell· egar vilia til haþa ad girnast edur tilnæ ad vilia neitt gott. Mijn Ruggun er harla lijtel. Miñ Kross varer sijfelldlega. Mijn Vellist varer valla eitt Augnablik. Mijn Pijna lætur ecke af. Mijnar Aflietterssiun der eru fæar og smæar. Minn Breiskleike er stoor/miñ Styrkur er veikur/ mijnar Tilhneigingar eru sterkar/ mijn Goodverk þæ/ saurgud med Ofullkomlegleika

og

og Otilstande Syndum. O Drottenn/ lat þessar Þuxaner audmiukia mig med sialfum mier/ ad Christur meige uppreisa mig. Sær mig i sialfum mier/ so Christur meige mig heilbrigda. Legg mier Byrdena sialfur uppa/ ad Christi meige underlietta. Gior mig audvirdelegan i mijnum eigen Augum/ ad eg meige Vegsamlegur og dyrtineten vera þirer Guds Auglite. O Drottenn þu sem a þessum Deige skapader Skijen til ad rigna a Jordena / wraus þinne Nææd yþerþliootanlega i mitt Hiarta til ad voxva þad / so ad Sæde þijns H. Ords kunne diupt ad rootsetiast þar i Audmyktenne / uppvaxa i Vonenne / utbreidast i Kiær-

Kiærleikanum/ og Avexte þæra i allshꝛattudum goodum Verkum. Drottenn þu sem a þessum Deige giorder Adskilnad Vatnanna/ eg bid þig/ ad þu villder Adskilnad giora millum þess Tæra-Vatns mijns/ sem eg uthelle firer mijnar Synder/ z þeirra annara sem eg felle firer stundlegann Kross og Heimsens Mootgang. Vtaus þvi eina þeirra Vatna a Jørdena/ enn sæþna hinu ødru i þijna Fløsku. Drottenn þu sem a þessum Deige skapader Himenenn og Lopted / æn hvørs eg kann ecke ad lijsa þvi nattúrlega Lijfenu eitt Augnablik/ inn-hell þu i mitt Hiarta Anda Nadarennar / æn hvørs eg ecke kann ad bidia/ ecke andvarpa/ og

ei

ei ad hræra neitt af Tilhneigingum mijns Anda til þijn. So opt sem eg iñdreg edur wtgief Loptsens Anda / sem eg fra mier blæs / þa lát mig iñtaka þijna Náđ fra þier / og fra mier aptur til þijn uppanda Lofgiørd z Þacklæte / Amen.

Nidurlag Bænareñar
af Ritninguñe.

NÁden vors Drottens JEsu Christi / Guds Kiærleike og Samteinging H. Anda / vere med mier. 2. Cor. 13. v. 13.

Manudags Kvølldbæn.

Þu Guds Lamb sem burttekur Verallđareñar Synder /

der / þu sem varst þraskilleñ ad wtleidast sem Lamb til Slatru nar Becks/ z þagder sem Sau, dur þirer þeim er haũ klipper / hiellst þynum Hrigg ad þeim sem þig sloou / og þynum Kinn vongum til þeirra er þig þustru du/ þynum Ormum til þeirra er bundu þig / z þynu Andlite til þeirra er spyttu a þig/ eg bid þig lat mig niootande verda þoi'lijk rar þiñar Þynu. Lat þyn Bønd/ o miñ Frelsare/ vera mitt Frelse/ þyna Þøgn mitt Arna darord / þa Hræka sem þu þol der/ Lækning miñar Blindne/ lat þyn Sær græda mig/ þiñ Nak leika klæda mig / þitt Hoogvære fræda mig. Þar sem þu/ sem varst i Guds Mind / hiellst þad

ecke

ecke firer Mann / Gude lÿkur ad vera / helldr lÿtelætter sialf e ñ þig og giørdest hlÿden allt til Dauda / jæ allt til Krossens Dauda. Skillde eg þa ecke vilugur gie⸗ þa minn Hals under þitt Ok? Þar sem þu / sem varst Gud / lÿtelæter þig sialfañ z varst for smædur / skillde eg þa / s̄ er eirn aumur Jardarmadkur þillast aþ Mood z Metnade? Þar sem þu leidst Nogg og Pwstra / skillde eg ecke þinna vegna lÿda litla Ovirding? Þar sem þu / sem ert Dyrd Himensens / lietst a þig spÿt ta / skillde eg ecke lÿda Adkasted af Lastarans Tungu? Skillde eg þirer eitt Atyrde leggia mitt Lÿþ z mÿns Broodurs i Hættu? Skillde eg akta mitt Lÿf so lÿte⸗

els ad stoþna þvi i stærsta Boda
þirer Lijtelsverdañ Niegooma og
Apaspil? Þitt Løgmaal bijdur
z befalar oss Noogværdena/ þitt
eiged Epterdæme/ O miñ sæte
Endurlausnare/ kieñ' mi' Noog
værdena/ og mijn Skøpun miñ•
er mig a þa somu. Nvar þirer
hefur þu giefed mier veikt Skiñ
a Nollded/ nema til þess ad iñ•
þrickia þar med Noogværdeñe a
miñ Lijkama? Nvørs vegna hef
ur þu giefed mier eitt Medaun•
kunarsamt Niarta/utañ þat til/
ad Neid mijns Naunga skillde
ganga mier diupt til Niartans?
Nvar til hefur þu giefed mier
grætsøm Augu/nema til þss ad
græta minn Ofullkomlegleika
og Breiskleika miña Brædra?
Nvar

Hvar þyret er eg i Heimenn fæddur so slippur og Vopnlaus/ enn skadlegra Vopna/nema ad læra þar af/ ad eg ecke skule skada edur æstrijda nockurn. Þu hefur skapad mig sem Saud/ skillde eg giera mig sialfann ad einu Tygris Dijre/ med minne Grimd og Reide? Þu hefur giört mig eitt Bloomstur i Saron z Liliu i Dalnum/skillde eg þa giöra mig sialfann ad Þirne edur Þistle? Hvort mun eg ei vita ad Reidenn afmindar Lijkamann/ enn ollu meir Saalena? Þad hun stofnar ödrum i Voda/ enn miklu helldur mier/ adra skadar hun/ enn mig sialfann þo allrahellst. Hvors vegna eg bid þig/ lat Fridenn alltijd rijkia i mijnu Hiarta/ og nidur-

nidurþrickia þeim uppriſſande
Tilhneigingum / ſierdeilis Rei-
eñe / ſem er hin hardaſta og
rimaſta af ølluum þeim. Aþ-
rioot og wtelik þu aþ mijnu
Hiarta alla bølvunar Þirna og
Hiſtla / ſo þitt Ord þære þar
Liettlæteſins Avøxtu / ſem i Fri-
e verda ſæder firer þa ſem Fri-
eñ elſka. O lꝃt ecke Solena
nderganga iþer þiñe Reide vid
nig / edur miñe vid mijna Bræ-
ur / helldur uñ mier ad eg mei-
e hafa Frid vid þig firer Tru-
a i þijnu Bloode og vid mijna
Brædur / ad eg þeim aþ Hiarta
orlꝃte og þorlijkeſt vid þa / ſo
3 meige mz Fride nidurleggiaſt
mijna Hoꝃlu. Lꝃt þu / minn
relſare / þijna Hond vernda mig

a þessare Noottu/ fra ǫllu Fare og Olucku. Vppvek mig ad komanda Morgne til ad þioona þier i mynu Kalle og Embætte/ z mikelega pryssa þyna Giæsku/ firer alla þyna Naad og Elsku/ sem þu mier audsyner. Drottenn lat myna Bæn bænheirda verda/ Amen.

Nidurlag Bænarennar
af Ritningunne.

Dyrd og Kraptur sie þeim sem a Stoolnum situr og Lambenu/ fra Eilyfd til Eilyfdar/ Amen.

Morgunbæn a Pridiudøgum.

D

D. Eg villde ad þar være noog Vatn i mijnu Høfde og mijn Augu være Tárabrunnur/ so ad eg kinne ad græta Noott og Dag/ yfer þvi Syndafloode sem hilur allan Heimenn / enn sierdeilis yfer þvi Ohoofe sem er i voru Lande. Vier erum i ferfallner af þessu Floode og þess Straumum/ og munum druckna/ ef ad Blæstur þijns Anda hiellde þvi ei nockud aptur/ og þijn Sæluhialpleg Nad sette ecke med Logmalsens Aga Grindur og Girdingar þar firer. Nøort er þad Hiarta sem noogsamlega kann ad andvarpa / Auga sem noog kann ad græta / yfer þeim opennberu Syndum/ under hvorra

Oþþunga Landed stendur ecke/ firer utañ þær huldu ꝛ heimug- legu/ sem hart liggia á hvoriū einum sierdeilis. Nier eru þær Synder / ad Meñ haþa forsoo- mad þad Gooda. Nier eru og drijgdar Synder/ Synder i Fæ- dinguñe/ Synder i Lifnadenum/ Synder Æskuñar/ Synder Ell- eñar / Synder Breiskleikans / Synd' af asettuRaade/giorantle- gar Synder/gamlar ꝛ iñgroonar Synder/ Synder s̄ plecka Sam- vitskuna/Synder sm̄ opeñberlega saurga gott Naþn ꝛ Rikte. Syn- der og Breiskleikar sem drijgdar eru i moote Matt Fødursens/ Synder af Fævitsku i moote Wijsdoome Sonarens / Synder af Nreckvijse i moote Naad hei- lags

ags Anda. Ef villde eg þara
Þvi fram ad þegia mijnar Syn-
der/ þa villde þad þijngia a þm̃/
ef eg villde afsaka þær/ þa for-
dæmde mig mijn Samvitska.
Þvi eg hlijt ad medkienna bæde
þier til Dyrdar/ og til minnar
eigen̄ Bligdunar/ ad eg bæde med
min̄e Vppruna Synd z giøran̄-
legum Syndum / heimuglegum
og open̄berum/ vitande og ofor-
þeinktum/ovitande z illum Syn-
dum/ hefe vanheidrad þig/van-
helgad þitt H. Nafn og Ord /
afmæd þijna Mind i mier/ hrigt
þijna H. Veru/ forsmæd þijna
Sæluhialplega Nad / fært mij-
na eigen̄ Samvitsku / svivirdt
mitt gooda Nafn/ hneixlad mij-
na Christelega Trw / rænt mig

Huggun Evangelij / þiña H-Eingla Filgd/ Samfielage/ og Verndan / þijns Anda Huggan og Ræde/ pellt iþer sialfann mig marga harda Doomsmalikan/ og safnad mier Reide uppa þañ Reideñar Dag. Þar firer angrast jeg nu med David i mij-num Bænum/ og græt beisklega med Petre / eg heþe Andstigd a sialþum mier / i Dupt og Ösku sem Job/ og eg ligg i miñe For-smæn/med Esra. Drottenn/ lææt nu þijna Miskun ræda þirer þill Riettlæte/mijna Andvorpun z Idrunarfæar meir gillda eñ mij-nar syndsamlegar Girnder / og þijns Sonar Blood framar enn mijnar purpuraraudu Synder. Drotteñ/ þu sem a þessum Dei-ge

ge skillder Þurrlended fra Sioo-
num/ so þar sæst þurr Jord/ af-
þurka min̄ Græt med þijnum
Naadargeislum / so ad þad þasta
Grun̄ þin̄ar Huggunar i þijnu
N. Orde meige giefast mier.
Drotten̄/þu sem a þessum Dei-
ge skapader allrahanda Sæde/
sa þu i mitt Hiarta Sæde þijns
Ords/ so eg þar af mætte En-
durfædast til lifande Vonar.
Drotten̄ / þu sem a þessum Dei-
ge skapader allrahanda Frioo-
som Trie / ad þaug skilldu bera
sin̄ Avoxt / gior mig eitt gott og
Avaxtarsamt Trie i þvi ad færa
þier gooda og þægelega Averte/
so eg epter a sijdan̄ meige neita
af Lijfsens Trie / sem stendur
midt i Guds Paradijs. O Drot-

kenn Bænheit þu mig / Amen.

Nidurlag Bænarennar af Kirkinguñe.

GUd og Fader Drottenš vors JEsu Christi/giefe mier epter Rijkdoome siñar Dyrdar/ ad eg meige styrkiast þirer hañs Anda i hinum iñra Mannenum. Eph. 3. v. 16. Ad Christur meige þiret Trwna bwa i mijnu Hiarta/ad eg kuñe ad vera grund valladur og rootfestur i Kiærleikanum/ so ad eg kuñe ad hondla med ollum Heilogum / hvad ad sie Bijdd z Leingd/Dijpt z Hæd v: 8. Og ad þeckia Elskuna JEsu Christi/ sem iþergeingur allañ Skilning/og so uppfyllast med Guds Fylling/ v. 19.

Þridiu-

Þridiudags Kvølld-Bæn.

Blessade Endurlausnare/ sē alleina tradst þijns Fødurs Reide-Pressu/ forlijka mig vid þiñ Fødur/ og giør mig af Reideñar-Barne/ eitt þacknæmañ z elskulegañ Son. Þu sē alleina hefur troded Vijn-Pressuna/ og i þessu Endurlausnarverke var eingeñ Hofudeingell/ Eingell eda nein Skiepna a Himne eda Jørdu med þier/ Lat mig þa ad smacka þitt Nyia Evangelij Vijn/til ad gledia og lijfga mitt dauþa og doþna Siñe/ hugga mitt hrellda og harmþrungna Hiarta. Þu sem komst af Be-

ka med raudū Klæðū/ ja Blood-
raudum/ Nu þu og yfer klæd miñ
Nakleika og Vidurstigd i þÿnū
Vadum og Saarum/ yfer þÿns
Fodurs særreida Auglite. Þÿn
Klæde eru ei þraung nie adskor-
eñ/ helldur noogu vyd og rwm ad
skyla øllum þÿnum Vinvoldum.
Þau eru þad Brwdkaupsklæde/
an hvørs eingeñ verdur iñtekeñ
til Kongsens Kvølldmaaltÿdar/
helldur hlioota hañs Hendur og
Fætur ad bindast og wikastast i
hin ytstu Myrkur/ þar vera mun
Op z Gnÿstran Tañaña. Þeñ
añ Doom og Aliktar Ord høfū
aller vier forþienad/ þvi nakter
erum vier fæddir/ rænter vorum
medskapada Gooda. Vier laaum
uññoellter i voru eigeñ Bloode/ z
þar

þar var eckert Auga sem aumkadest ifer oss. Eñ þier af einskiærre Nad pocknadest uppa þig ad taka vorrar Nattúru Breiskleika/ Iklæda sialfañ þig voru Hollde og Bloode/ ad þu mætter og kiñer um̃ ad bera Hogg og Slög þijns Foðurs Guddoomlega Riettlætis/ sem vier attum ad wistanda/ og þau deidder þu a þijnu Lijkama. O hvad skal eg nu giefa þier? Hvorneñ skal eg þacknæmelega vidurkieña þvilijkañ þiñ Kiærleika? Jeg giet eckert giefed þier/nema þad sem þu hefur ædur giefed mier/ jeg fæ þier eckert giefed/sm̃ þu atter ecke ædur/jeg hefe eckert þier ad giefa nema þad sem þu i mitt Hiarta iñgiefur ad giefa þier.

Hvar firer eg audmiuklega bid Þig/ ad Þu af Nad Þine viliet upptendra mitt Hiarta firer Þij̄na Nad med Þine Elsku/ uppvekia mig til ad lofa og pryssa Þig Daglatlanlega/ kveikia i mij̄ nu Hiarta Girnd z Epterlangan til ad vilia Þocknast Þier/ og ꝯ meir og meir samteingiast Þier i Elskune. Lat aungvan Hlut vera so dyrmætan fiter mier sem Þijna Elsku / aungvan Hlut vera mier so hrædelegan z Ognarlegan sem Þijna Stigd z Reide/ eckert hatursamara en Synđena/ eckert æskelegra en Nad Þijna. Lat mig nu ecke sem eitt Vngbarn hlaupa i Saurendeñ/ tvo sa mijn Klæde/ plasa z falla/ so sem fræpeinger Sumarfugl-

ar

ar sem i Loptenu skijnast fagrer/ eñ pliootlega hverpa. Lat mig alldrei vera so dærlegañ/ ad eg bigge Grundvoll minnar Sælu-hialpar i einum rootlausum reñ-ande Sande / nie pilgia peim Skugga sem snarlega hverpur. Lat mig alvarlega ihuga Heim-sens Hiegooma og svikfamlegañ Rijkdoom/ Girndaña Heimsku z Fæpeingelegheit/ Ostodugleika Metordaña/ voda Virdingaña/ og pann stræanga Reikning sem eg a ad giora ifer alla Nute pram. Iþerbevijsa mier af py-nu heilaga Orde pirer piñ Anda/ad hier heþe eg ecke blijpañ-legañ Samastad / helldur ad mier soome ad leita annars. Ad eg sie Framande og Vegfa-

rande

raude a Jorduñe. Og þo eg nu
hafe vanbrukad mÿna Tÿd/ sett
mÿna Elsku z Girnder ecke þan-
gad sem eg ætte / spillt so mÿnu
Erfide og fordiarfad sialfann
mig/ i þvi ad eg hefe epterfilgt
Heimsens Fæfeingelegheitum /
þa læt nu allt mitt Erfide komá
firer Nimeneñ/ allañ miñ Kost-
nad firer þa himmesku og andle-
gu Voruna / alla mÿna Astun-
dan firer þa Fædu sem ecke for-
geingur / alla mÿna Epterleit
firer þa kostulegu Perlu Evan-
gelÿ / so eg lære ad leita Guds
Rÿkes og hñs Riettlætes. Læt
mig girnast tÿmañlega Blessan
til andlegra Giæda/ Aud z Rÿk-
doom þar til/ ad og meige audu-
gur verda af goodum Verkum/
Upp-

Upphefdena so eg kuñe ad fram bæra og æ Lopt halldaa þijnu H. Evangelio/ Heilsu og Heilbrigde til þess ad eg sie þvi hæfelegre til þinnar Þioonustu/ og Langlijfe til þess ad eg meige prijsa þig i Lande Lifendra. Drottenn Jesu/ epter hvørs Lijfe Meñ leitudu a þessum Deige/ad firerfara þvi / leita þu Lijfs mijns til ad frelsa þad. Drotteñ/ sem a þessum Deige varst smurdur til þijns Dauda z Greptrunar/ smir mig med þijnum heilaga Anda til Eilijfs Lijfs. Frelsa mig af Hondum minna Ovina/ so eg meige þioona þier an Otta i Heilagleik z Riettlæte alla mijna Lijfdaga. Vardveit mig med þisse Forsioon/ so mijn Sala

Sæla meige ohult hvijlast a pi-
ñe Naad og Miskun med Firer-
giefning miña Synda/ eñ minn
Lijkame a þijnum Krapte/ þirer
Frelse og Frijun fra øllu Faare
og Olucku/ ad eg med einu Roo-
legum Svefne meige so hvijla/
ja stirkia og hressa þau bæde/
z so ad Morgne uppstanda gla-
dur z reidubweñ ad hlaupa Veig
eñ þiña Bodorda/ z wtrietta þad
miit Kall z Embætte wtkrefur/
og lat þad vel luckast/ Amen.

Nidurlag Bænarcñar
af Ritninguñe.

Honum sem mattugur er ifer-
gnæfañlegar ad giøra eñ eg
kañ bidia edur skinia/ epter þeim
Krapte sem i mier verkar/ sie
Dyrd

Dyrd i Sofnudenum þirer Jesū Christum/ þra Eilijfð til Eilijfdar Amen/ Eph. 3. v. 30.

Morgunbæn a Midviku Døgum.

DROttenn/ hvad er Madurenn þess ad þu minnest hanns/ og Mannsens Barn ad þu vitjar þess? So virder þu Mannenn mikels/ ad þu giorder allar Skiepnur hanns vegna / Fuglana i Loptenu / Fiskana i Sioonum/ Dyrenn a Mørkenne/ til ad þorsorga hanns Bord/ klæda hanns Nakleika z vera honū til Þionustu/ Jordena skapader þu ad standa under honum/ Vatned ad hreinsa hn̄ z svala honū/ Lopted ad vidhallda hanns Andardrætte/

Elld enn

Elldeñ ad verma hañ/ Avextena ad fæda hañ/ Malmeñ ad audga hañ/ Gimsteinana ad prijda hñ/ ja pau herlegu Himenlioos/ Soolena og Tungled ad skijna a hañ/ pad eina um Dagenn/ hitt a Nottiñe/ eñ hvørtkveggia ad skipta pirer honum Tijmunum/ z apskamta honum siñ Erpides Tijma (Psalm. 104 19. 22. 23) ad endurnæra hañ af hañs Erfide/koma hañs Sæde og Grooda til rietts mæta z auka hans Innlekter (Devt. 33. 14) Ja/ pad sem længt ipergeiñ gut Soolareñar dyrdlegu Geisla/ Pu gapst honum øplugt Spæ- koomsord/ til pess Dagureñ skijn og Morgunstiarnañ uppreñur a Christelegrar Kyrkiu Festingar

Himn-

Himne / og þar epter liestu Sol Riettlæteſſens uppreña iþer hø‑num/ ad hun ſkine i hañs Hiar‑ta firer Nadena i þeſſu Lijþe/og eilijþlega i Himnenum firer Dyrdena. Skillde eg ecke gle‑dia mig i þeſſu Lioosenu / ſkillda eg ecke uppſla ollum Hlidum og Portdirum miñar Sælar/ ſo þad næe þar iñ? Skillda eg ecke hallda Fætur þeirra þagra / og þarſæla þa Grund ſem þeir gan‑ga a/ ſem boda mier þetta dæ‑ſamlega Lioos? Skillde eg ecke elſka þig iþer alla Hlute framſ/ ſem mig heþur virt framar ollū Hlutum? Skillde eg ecke þiona þier aþ ollum Lijþs og Sælar Kroptū/ſem allar þijnar Skiep‑nur heþur giort mier til Þionu‑ſtu/

ſtu? Hvar med kañ eg ad apſaka mitt Opacklæte z Ohlŷdne mote þier / Sem ert eirn þvilŷkur Nadugur Meiſtare z Drotteñ? Kañ eg nockud ad forſvara mig med Þeckingarleiſe a þiñe Gud-doomlegre Maieſtat / þar ſem Himnarner upptelia þŷna Dyrd/ og ſu wtþanda Feſting Verkeñ þiña Handa? Ecke ma eg ſirer bera Vankuñende a þŷnu Løgmæle / þvi þu hefur lagt þŷn Ord mier i Muñ/og ſkrifad þitt Løgmaal a mitt Hiarta. Þvi kañ eg ecke vid ad beria ad eg alldrei haſe heirt nie ſied Lioos þŷns Evangelŷ / þvi Liooſed kom i Heimeñ/ og lŷſte i Mirkrunum/ og Mirkureñ haſa þad ecke hondlad. Ecke hefur hell-

dur

dur nockurt Folk edur Piood hafi skiærara Evangelij Solskin / eñ vor Piood/ eñ vier elskudum meir Mirkred eñ Lioseð/ þvi vor' værk voru vond. Og med þvi vier so elskudū Mirkred Liooseñu framar/ matter þu med øllum riette allareidu haþa wtsnærad oss i þau ytstu Mirkur/ eñ nu er Rææd hia pier / so Menn otteft þig: Par er noog Balsam i Gilead til ad lækna allar vorar Daudlegar Vnder og Akomur. Par er noog Salve i Christo/ noog Frelse i Jesu. Par er Endurlausn i hañs Dauda/ Forlijk un i hañs Bloode/ Verdskulldan i hñs Fullkomeñe Hlijdne/ noog Von i hañs Vpprisu og Vppstigning/ þar er æfeñleg Nugg-

un i hans Dyrdarhullre Setu til Fodursens hægre Handar/ til ad bidia þirer oss. O þu Eilijfe Talsmadur/ forsvara þu mijna Søk. Þu sem i þinne opnudu Sijdu/ opnader øllum ā a Jard'rijke bwa eirn Brun firer Synd'um og Ohreinleika/ þvo mig af mine Illsku/ og hreinsa mig af mine Synd. Gief mier þinn Frid/ hvorium þu hefur lofad þijnum Vtvoldum/ so mitt Hiarta skielfest ecke. Giør þu For lijkun og Fridþæging firer mig/ og kom mier i Rad hia þijnum og mijnum Fodur/ hia þijnum og mijnum Gude. Og med þvi øll mijn Von er til þinar Misk-unar/ lat mig epterfilgia þeirre Edla Dygd i þier/ um hvoria

eg bid þig ſo Hiartanlega / Lat mig audſÿna þa Næd i mÿnu Dagþare/ſem þrelſar mitt Lÿf. Lat mig af Hiarta firergieþa mÿnum Brædrum þeirra Avirdingar/ Haþa Medumkan vid þa i þeirra Breiſkleika/ hialpa þeim vid i þeirra Þreingingum/ lietta under þeirra Birde z bera þeirra Kroſſ med þeim. Lat þa Hungrudu ecke þurfa af klaga ifer mier a Doomsdeige firer þÿnum Riette / ad eg heþe þa ei ſadda/nie þa Þirſtu ad eg ha þe ecke drickiad þa / ei helldur þa Noktu/ad eg ecke heþe klædt þa/ ei þa Siwku nie herteknu/ ad eg ecke hafe vitiad þeirra / z ei eckiur nie Fodurlaus Born/ ad eg ecke hefe þorſvarad þau.

Lát mig sem liggur a ijferfliot-
anlegre Mískun / audsijna eir-
nenn ijfergnæfaklega Mískun-
seme. Lát mig mæla wt mijnum
Brædrum eirn slijkann Mæler
sem eg villde og vænte mier af
þier. Lát mig sem gott Barn
þilgia Dame mijns Himneska
Fodurs/sem eñ nu a þessu Deige
lætur skijna Sool uppreña ijfer
Riettláta og Rangláta/so lát
eirneñ Lioos miñar þeckingar z
Jl miñar Elsku wtbreida sig til
allra/ einkum þeirra sem eru af
Trwareñar Heimkiñe. Og so
sem þijn Sool skijn a miñ Lijka-
ma/ so lát þitt Andlit skijna a
mijna Saal. So sem Soolenn
dreg: upp Vokvañ af Jordeñe/
so upprick þu mijnum Augreñing
um

um fra þvi Jardneska til þess Himneska. So sem Soolenn bræder Snioo og Jis/ so smelltu eirnen mitt Hiarta/ sem er i Syndunum frosed. So sem Soolen burtdrijfur Þoku og Myrkur / hreinsar Lopted af øllum skadlegum Vessa / so lat þinn Anda burtdrijfa af mijnum Skilninge/ alla Villu og Vanskilning / og hreinsa minn Vilia fra øllu Myrkre z Þoku/ Svika z Underferles. Gief mier Naad til ad framhallda riettskickudu / stadfostu og obreittu Hlaupe a Jørdenne/ sem Soolen a Himnenum/ Daglega ad vaxa z frooast i Naadenne og aukast i himneskum Vijsdoome. Sem þad Soolen geingur hærra z hærra/ lioo-

mær æ fegra og fegra/ iñ til þess Nädeiged kienur / so lat mig ganga þra einnre Dygd til aña' rar / þar til eg næ Christi full' komnum Alldre og Mælingu. Og ad Syduſtu/ so sem Sooleñ gledur sig sem ein Netia ad hlau' pa siñ Veg / so uñ mier ad eg med Glede kuñe ad hlaupa mitt Vedhlaup / 2. Tim. 4. v. 7. og fullenda þad / og þa ödlast Verdlaun hins Riettlata / sem skyna mun sem Sool i Rijke Fodursens allttyd z ad Eilyfu/ Amen.

Nidurlag Bænarennar af Reiminguñe.

GVd giæfe ad eg meige upp fillast med Vidurkieñing hñs Vilia / i allshattudum andlegu Vysdoom

Bijsdoome / Col. 1. v. 9. so eg meige ganga þier verduglega til allrar Þocknunar / z sie avaxtar samur i øllum goodum Verkum og vaxe i Guds Vidurkieñingu v. 10. Styrkest i øllum Krapte epter hañs dyrdarlegre Magt / i allre Þoleñmæde og Langlundargiede / med Føgnude / v. 11.

Midvikudags Kvølld-Bæn.

Allra heilagaste / blessade og Dyrdarverde Gud / þu sem byr a Himnum / til hvørs eingeñ kañ ad komast / jeg aum og Syndum hladeñ Skiepna / sem aþ Natturuñe til er Natureñar z Mirkursens Barn / ja / sialþr

ſialpt Mirkred / jeg bligdaſt og firervirde mig ad upplipta mȳn-um Augum til Himenſens/ edur horpa i þann Stad / ſem þȳn Dyrd bȳr / eg hepe ſyndgad i Himeneñ og pirer þier / og for-ſkulldad æpeñlega ad wtſnaraſt fra þȳnu Auglite/ og pra þiñe dyrdarlegre Majeſtatis Nær-lægd / i þau ytſtu Mirkur/ med Dioplenum/ Hofdingia Mirk-raña/ og hañs Einglum / ſem i Mirkraña Hleckium vardveitter eru til þeſſ mikla og ſkielfelega Dags þiñar Reide. Þvi þad himneſka Lioosed/ ſem þu hepur upptendrad i mȳnu Hiarta (hvo-rſu miøg ſem eg leitaſt vid ad ſkyggia a þad) iſerbevȳſar lioos-legg minne Samviſku / ad eg lang-

langtum. framar elska Girnder Syndaña/ sem eru Verk Mirk-raña/ eñ þad Arfskipte Heilag-ra i Lioosenu/Col. 1. v. 12. og hefe miñ Skilning / sem er þad eina Lioos sem i mier er / miog so formirkvad med Vanskilninge þeim sem med mier er/ firer sa-ker Hardwdar mÿns Hiarta. Og þo þu seint og sneña hafer kallad mig / og wtbreidt þÿnar Hendur allañ Dageñ til mÿn/ þa hefe eg samt geinged fram i Hiegooma mÿns Hiarta / z þre-itt mig sialfañ a mÿnum vonda Veige/ecke hlÿdt þiñe Raust/so eg mætte ganga i þÿnu Logmæ-le/sem þu hefur sendt mier/elle-gar þo eg um Stundarsaker ha-fe gladt mig i Lioose þÿns E-

vangelij/þa hefe eg þo strax vt-
slokt þiñ Anda / og giefed mig
til Causlætes/ reidubweñ til allra
saurugra Athafna. Gack ecke i
Doom vid Þræl þiñ / O Drot-
teñ/ þviad firer þier er eingeñ li-
fande Maña riettferdugur. Og
þo þu villder nu dreckia øllum
mijnum firrdrijgdum Syndum i
gruñlausu Hafs-Diwpe þinnar
Miskunar / þa mundu þo þessa
Dags Synder vitna noogu sterk-
lega moote mier/ mier til Fordæ-
mingar. Mijnar syndsamlegar
Girnder/ sauruger Þankar/ fa-
feingar Tilteckter/ onytiu Ord z
avaxtarlaust Framferde kañ eg
ecke ad afsaka firer þier. Jeg
kañ ecke ad svara þier til þess /
hvar firer eg hafe vanbrukad
þijnar

þÿnar Skiepnur/forsoomad miñ Tijma/ sem po er so dyrmætur/ slept hia mier morgu Tækepære/ til þess ad giora hid Gooda. Hvad forsoomunarsamur heþe eg vered i mÿns Kalls og Embættes Vtriettingum? Hvad kalldur og dauþur i mÿnum Gudræknes Jdkunum? Hvad toomlatur i Medkieñing miñna Synda? Hvad gaalaus i Heirn Guds Orda? Mÿnar Bæner sem eg giore til þÿn/ til aþbidia mÿn Brek og Breiskleika / eru blandadar mz so miklū Sora/ad mier er hin stærsta Naudsyn a ad bidia þig Forlaats a Þra Ofullkomlegleika. Drottiñ/ gief mier ad kaſtast vid miñ Dofa og Siñuleise/ gieþ mier brennande

Girnd og Epterlongun til meire Alvøru og Framkvæmdar/ Alvarlegt Angur og Idran þar firer/ad eg er ecke so Idrande z Angradur vegna miña Synda/ sem eg ætte. Og med þvi eg kañ ecke ad bidia sem mier ber/ þa lat þiñ Anda framkoma firer mig/ mz Owtsk̄yrañlegum Andvorpunum/ og lat þijns Sonar Blood betur tala firer mig/ enn Abels Blood. Lat þau dyrdlegu Himenlioos ecke underganga ifer þiñe Reide vid mig / helldur saker þijns dyrmæta Sonar Jesu Christi/ sem er Fridþæging firer mijnar Synder/lat mig vera da vid þig forlijktañ/medañ þar er eñ nu Dagur Naladæsens / so eg a þessare Nooltu meige þi-

ña

fra Hölld miñe aumu Sælu/ og hreffa miñ Lijkama med ohultu Svefne/ þa skal eg ecke aflæta med fagnande Hiarta og glad-værdarfullre Raust/ Ad prijsa þig firer þijna Owtseigiañlegu Elsku/ad þu hefur wtvaled mig til þess Eilijfa Lijfs a Himnu/ þirr eñ þad Grundvøllur Ver-alldareñar var lagdur. Firer þij-na Gjæsku/ ad þu hefur skapad mig epter þiñe eigeñ M'nd. Fi-rer þijna Miskunseme/ad þu ha-fur mig Endurleist med þijns eingietna Sonar Bloode. Firer þijna Nad/ ad þu hefur kallad mig til Sañleikans Vidurkieñ-ingar. Firer þijna Fødurlegu Vmhiggiu / ad vardveita mig/ Nadarsamlega ad frelsa mig/

ørlætlega ad þorsorga mig/ sijd-
añ þu iñblieſt eirnre lifãde Sal
i mig. Gief mier Drottéñ hvad
ſm̃ þu villt/ gieþa mier. Gieþ mi-
er þacklæt Hiarta þirer alla þý
na Owtſkijrande og Oendañlega
Elſku z Nad/ ad eg meige lof a
þig iduglega ſaker þinnar Oaf-
lætande Bleſſunar/ ſem til mjñ
med þinne Dogg nidurþellur.
Gieþ eg meige biria ſierhvörn
Dag i þiñe Nad/ og enda hañ
i þiñe Lofgiørd. Bleſſade En-
durlauſnare/ ſem a þeſſum Dei-
ge varſt ſelldur þirer 30. Silþ-
ur Peninga/ leis mig aþ Synd-
areñar Þrældoome/ og læt mig
alldrei med Achab ſelia mig til
ad giora þ ſ Odaudlegt er þier i
moote. Læt þa miklu Vidurſtigd

Judæ

Judæ Syndar/ og hans skielþe-
lega Straff/ fæla mig fra ad
selia þa sonu Tru firer Veralid
legan Grooda og Avinning. O
þu Braud Lijfsens sem þirer mig
nar saker hungrade/ O sæte Lijf
sens Brunnur af Libanon/ sem
þirste vegna mijn/ O þu Glede
alls Mannlegs Kins/ sem minna
vegna varst hriggur/ O þu Sann
leikur z Trufeste/ sem med Svi
kum og Vnderferle þirer saker
mijn varst forrædenn. O þu sanna
Brullupsklæde/ sem mina vegna
varst illa wtleikenn. O þu Heim-
sens Fridkaup og Endurlausn/
sem selldur varst mina vegna/
O þu Lijf z Vpprisa allra þeir-
ra sem vona a þig/ sem deider
firer mig/ innþrick so diupt þisse

Elsku i mig/ ad hvorke Hungur
nie Þorste/ Klædleise/ Svik eda
Prældoomur/ hvorke Abatavon/
nie Ofsookna Kolde/ hvorke
Lijf nie Daude kuñe hana ad wt
drijfa. Matte þad ecke nægia/
ad þu giordest Madur/ nema þu
og giordest Þienare? Var ecke
noog ad þu miña vegna skillder
sem eitt Þij verda hwdstrijktur/
nema þu og værer ō añar Þræll
selldur firer mig/ sem þo er Sa-
thans Þræll under Syndena
selldur? Matte ecke nægiast ad
þu værer selldur/ nema so/ ad þu
kostader ecke meira enn eina 30.
Silfurpeninga? Var þa eckert
Medal og eingeñ oñur Rad/ eñ
þad þu skillder so læcka þig? Þess
miñe þu varst meteñ/ þess meira
heft

hefe eg koſtad þig. Þviad þu
gafſt ßirer mig ecke alleinaſta
Lÿf þitt og Frelſe/ helldur og
eirnen̄ þÿna Birding. Þvi diwpe-
ara þu nidurlægder þig/ þſſ meir
vard eg upphafen̄. Þvi minna
ſem firer þig var giefed / þeſſ
meira er eg þier umſkilldugur/ ſ̄
lieſt þier lÿka/ ad verda ſo lÿtels
meten̄/ og med øllu ßorſmædur
min̄a vegna. O ein dæſamleg
Skipte/ Sa Riettlæte ßordæm-
eſt/ ſo hinn Ranglæte meige
frelſaſt og lifa. O þa furdan̄-
legu Lækningar Adferd/ Lækn-
aren̄ tekur Sott og andaſt/ ſo ſa
Siwke meige vid lißna. Minn
Frelſare/ þ ſæſtu ßirer ad And-
ſkoten̄ munde fara i Judam/ adr
en̄ þad ſkiede. Þu viſſer þad.
han̄

hañ munde þig porrnda/ og þo tokstu hañ þier til Læresveins. Þu visser hañ munde hafa sitt Foot þier i moote/ og þo Skoo, klædder þu hñ/ so sem reidubueñ ad fram̃flytia Evangelio Frid arens: Ad hañ munde verda þi er Otrwr/ z þo trwder þu hønũ fyrer Fiepẽngiuna/ ad þar var Noggormseitur under hñs Vør, um/þo leifder þu hønum ad sner ta þÿnar Bleßadar Varer / i hvorium eingeñ Svik voru/ þu visser hañ villde klem̃a þær med einum Kosse/ eñ þu opnar þær vinsamlega/og svarar hønũ ecke ødru eñ þessu/ Vinur/ hvorneñ komstu hyngad / sviikur þu Mannsens Son med Kosse? Miñ sælaste Frelsare / hvorneñ muntu

muntu taka i moote þijnū Vin/ þar sem þu hondlar so vinsamlega vid eirn þvilijkañ svikulañ Pral ? Þu sem so varst goodur vid þañ er so var vondur/ ad ein geñ mætte verre verda / hvørsu itþerstioolakileg mun þijn Naad z Miskun vera til þeirra sem eru yppatleger og dyrdleger i Digd og Froomheitum ? Þar sem þu leiþer einum Forrædara ad kissa þig / þa muntu ecke undanþella ad gledia eirn hrelldañ Syndara og hñs Andlit med þijnum Kosse. Þijn Brwdur hun oskar aþ þier þess Eptterlætes/sem hun z bær: Hañ kysse mig med Kosse sijns Muñs. Kyss þu mig med Kosse Elskuñar og lꝛat mig alldrei kyssa þig med Judæ Kosse.

Lꝛat

Lat mig ei nælgast þig med mij-
nu Vorum/ so Hiartad sie langt
fra þier. Drag helldur first mitt
Hiarta til þyn/ sydan Saal mij-
na z Lijkama. Þu girnest Hiar-
tad/ þu ransakar Hiartad/ þu
proofar Hiartad/ þu medtekur
aungva Þienustu og ei neitt
Offur/ þad sem ecke framkiemur
af Hiartanu. Drottenn/ gief
mier eitt hreint Hiarta/ og en-
durnya i mier eirn stirkvann An-
da/ so eg meige giefa þier eitt
þvilijkt Hiarta sem þu girnest.
Hreinsa mijnar Huganer/ Til-
hneigingar og allann Asetning
mijns Hiarta/ fra øllu Ohrein-
leika/ Ozudlegheitum/ Vnder-
ferle/ False z Hræsne. Lat all-
ar Hugrenningar mijns Hiarta
hreinar.

hremar vera / mÿnar Sinnder heilagar / miñ Aſetning upprigtugañ / mÿnar Tilhneigingar trauſtar / og lat øll mÿn Ord z Verk framkoma af Hiartanu. O Drottenn / lat mitt Hiarta allþyd vera a þier grundvallad / aþ þier iñteked / i þier ſtadfeſt / trwtt vid þig / Slindrulauſt ſirer þier / ſo ad a þÿnum enum mikla Deige / þa allar heimuglegar Hiartans Hugreñingar ſkulu verda opeñberar / þurfe mitt Hiarta ei ad fordæma mig / helldur ad þu þa medtaker þad og uppfyller med ſoddañ Fognude / ſem alldrei hefur i nockurs Mañs Hiarta komed / Amen.

Nidurlag Bænareñar aþ Ritninguñe.

Loꝛadur sie Gud Fader / sem oss heꝼur hæꝼelega giort til Hlut skiptis Heilagra i Lioosenu Col. I. v. 12. Sa oss heꝼur frelsad aꝼ Yꝼervallde Myrkranna og sett oss i Ryke sijns Sonar / v. 13. J hvoorium vier hoꝼum Endurlausnena firer hans Blood / sem er Syndanna Firergieꝼning / v. 14.

Morgunbæn a Fimtudogum.

EJtt Afgrunned akallar annad: Mitt Fævitsku Aꝼgrunn hroopar a Afgrunn þinnar Speke. Aꝼgrunn minnar Illsku a Aꝼgrunn þinnar Giæsku. Aꝼgrunn minnar Eimdar a Aꝼgrunn þinnar Nadar

Nædar og Miskunar. O Drottenn / þinn þu i Afgrunne þinnar Speke Ræd og Medal ad hialpa minne Vankunnættu/ i Aþgrune þinar Giæsku/ iþer ad komast Aþgrun minar Illsku/ i Aþgrune þinar Miskunar til ad hialpa mier upp wr Afgrunne minar Eimdar. Vpplys minn Skilning/ ad eg meige þeckia mijna Fævisku. Styr mijnu Vilia/ ad eg kune ad haþa Vidbiood a mijnu Ogudlegu Framþerde. Mijktu mitt Hiarta/ ad eg kune ad græta mijna Eimd/ og þirer Trwna ijnlijþa mig þijnum Syne JEsu Christo/ ad eg meige verda hluttakare hans Pijnningar/ Riettlætes og Sæluhialpar. Sem han giorde mijna Fævisku

ſku ad miñe Fæviſku / mijna Synd ſier ad Synd/mijna Eimd ſier til Eimdar/ i þvi hañ uppa ſig took mijna Skulld/ og Full-nægiu giorde ſirer mitt Strapp/ ſo bid eg þig/ ad þu villder giöra hũs Wijsdooms mier ad Fræd ingu/ hañs Riettlæte mier ad Heilagleika/ hañs Wegſemd mi er til Sæluhialpar. Jeg bid þig ad þu vilier alijta mig/ ecke ſo ſ eg i ſialfum mier er ſaurgadur/ helldur ſo ſem eg er i honum af, þveigeñ/ ecke ſo ſem eg er af ſialfum mier til nakeñ/ helldur ſo ſem eg er i honum klæddur/ ecke ſo ſem eg aþ ſialpum mier til er ſærdur og lemſtradur/ hel-dur ſo ſem eg er i honum grædd ur og læknadur/ ecke ſo ſem eg

er Reideñar Barn af ſialpū mi-
er/helldur ſo ſ̄ eg er vid þig for-
líkttur z vid hñ þridadur / z ſo ſ̄
eg hefe þeinged Frid hia þier
firer hañs Negning/ſo gief mi-
er ad eg kuñe ad hafa Frid/ ſo
miked ſem mogulegt er/ vid alla
Meñ/einkañlega vid Born Frid
arens. Lꝛat mig ïduglega z all-
tïd ihuga og umþeinkia/ ad þu
miñ Fader/ ert Gud Fridarens.
Hañs Logmaal er Fridarens E-
vangelium/ og hañs Þienarar
Fridarens Sendebodar/ hvorra
Skyllda er ad leita Fridarens/z
þad Takmark ſem þeir einkañ-
lega hæþa vilia / ſ̄ er Endalok
þeirra Erwar / er Fridur Gu-
ds ſem hærre er ollum Mañleg-
um Skilninge/ O lꝛat mig ſtiꝗ-
da

da og standa i moote allre Styr-iolld z Osampicke/so sem þeim Hlutum/ er þu z min̄ Naunge mest Natur a hafed og mier eru skadleger/sem færa mig sialfan̄/ mijna Persoonu z Eigner i vanda/ kollkasta Frid og Rooseme mijns Sin̄es/ hindra mig i mij-num Asetninge / Framkvæmd mijns loglegs Kalls og Embættes/ og(hvad þo er hid allra-versta)giora mig Oskapfelldlegan̄ og Oduglegan̄ ad framkvæma mijna Andakt z Guds Þioonustu. Kien̄ mier ad þeckia af hvada Anda eg er z vera skal/ s er af þin̄/ hvor ed nidurstie ifer þinn Son i Dwfulijke / sem er ann Galls og Reide. Fi-rer þeñan̄ Anda deid þu i mier mijnar

mynar holldlegar Girnder og Tilhneigingar / so sem Natur z Øfund / Reide / Nefndargirnd og annad þessu lykt / firer þa hægu Raust / sem þu talader til Eliam / lát mig læra / ad þu ecke ert i Ellde minnar Reide / ecke i Stoorme minnar Grimdar / helldur i Nædarennar hægum Vindblæ. Drottenn / þu sem a þessum Deige uppfyllter Siafarhafed og Vøtnenn med Fiska / Lopted med Fugla / i adskilianlegum Myndum og Skøpunarveike / olldungis oteliannlega. Upphvet mig / nær eg þar um þeinke / ad undrast þijna Magt og Speke / þar þu hefur so audgad og uppfyllt þann mikla Eyde-Geim mz þvilykum Jnbiggiurum. Og enn

þa

þa þramar og þallettlegar ad prijsa þijna Giæsku / þad þu so orlatlega forsorgar Mañeskiuna. Loþadur siert þu Drottenn / sem a þessum Deige giorder vot neñ þriooffsom. Lat þiñ Anda þærast yfer mitt Tara-Vatn / ad þad meige audgast i Jdrunar eñar Avertum / og Blessast og Margfalldast i Andlegre Hugsañ og Hugsvolun. O Drottenñ / sem a þessum Deige beþalader Fuglunum ad fliuga um Loptid / Vpplyst miñe Sal þra Jordeñe med Trwar og Vonareñar Vængium / so hun kuñe ad fliuga upp i Himeneñ. Gior mig gladværañ og fagnande eptter mijna ſtooru Sorg z Angist. Og þo eg haþe vered aþ Einið

og Angurseme mieg hørmule-
gur og torkiendur i Hiarta og
Andlite / þa læt mig ad giørdre
miñe Bæn / firer Rad þijns
Anda / sem i Dwfulijking nidur-
stie / aþ Fegnude Dwþuñe lijkañ
verda / hvorrar Vænger glansa
sem Silfur / og Fiadrernar sem
Gull / eins z Aña / þa hun hafþ-
de wtaused siñu Hiarta firer
Drottne / var glød og sæ ecke
framar sorglega wt. 1. Sam. 1.

Nidurlag Bænareñar
af Ritningunñe.

DEss sama bid eg / þad ydar
Kiærleike audgest æ meir og
meir / i allre Vidurkieñingu og i
allre Reinslu. Phil. 1. v. 9.
So ad þier meged reina hvad

best er/ uppa þad þier sieud skyr-
rer og ãn Neitlunar/ allt uppa
þañ Dag Christi/ v: 10. upp-
fyllter med Averke Riettlæte-
sens/sem er þirer JEsum Chri-
stum skied. v. 11,

Fimtudags Kvølldbæn.

NAduge Gud og Frel-
sare / þu sem a þessu
Deige mist Paaska-
lambed / og sialfann
þig lietst eta i Kvølldmaaltijden-
ne. Halltu Kvølldverd med mier
a Kvollde mijns Lijfs/og uñ mier
ad eg meige Kvølldmaaltijd med
þier hallda a þijnum Eilijfdar-
deige. Næduge Frelsare/þu sem
þeñañ Dag gafst mier sialfann
þig i Sacramentenu/ sem af

þier

þier var i Firstu iñsett / z Dei-
genum epter wtgafft þig pirer
mig a Krossen / Gief mier sier-
deilis Trw ad taka vid þier og
halda þier / alltijd ad tileinka
mier þinn Otta / sem mig kañ
hugprwdañ ad giora / þitt Strijd
sem mig kañ styrkia / þiñ Nak-
leika / sem kañ ad klæda mig /
þijna Fordæming sem kañ ad
frelsa mig / þitt Blood sem mig
kañ hreinsa / þijn Sаar sem mig
kuña ad lækna / þiñ Dauda sem
mig kañ ad lijfga. Lat ecke
Verk þiña Handa verda burt-
hrifsad wr þiñe Hende. Lat
Diöfuleñ ecke onyta mier For-
þienustu þijns Bloods. Lat þiñ
Stun og Andvarpaner ecke ver-
da Avaxtalausar. Lat ecke þitt

Blood sveita & Daudastrijd/ þiñ Fiotur og Fangelse/ lat ei þij-na Aklǫgun & Fordæming/ þijn Høgg og Hwdstroku/ þijna Pu-stra & Hræka/ Nagla & Blood-vøkur / þiñ Dauda og Krossfe-sting / vanta siñ Krapt og Ver-kan i hia mier. Hvad er þad/ s og skillde ecke lijda og wtstanda þiña vegna/ þu sem varst þijndur og plægadur a øllum Tidum og Timum þijns Lijkama / og øllum Kroptum þiñar Sælar? J þiñe Sælu banst þu þijns Fødurs Reide/ i þijnum Huxunum Otta og Skielfing/ Sorg og Hrelling til Dauda / innvortes med þier Strijd og Barættu. Utvortes a Lijkamanum Kvol og Pijnu. A Høfdenu Þirnana/ a Andli-

tenu

tenu Sløg og Pustra / Hræka i Augunum/ Hæd z Spott i Eyrunum / Dodaun a Golgatha i Ilmanenñe/ Gall z Edik i Smeckinum / a Hondum og Footum Naglana / Hegg a Lijkamanum/ Spiotsoddeñ i Sijduñe/ z Krosseñ a þijnum øllum Limum. O Drotteñ/ þu sem mig hefur kallad til Saññleikans Vidurkieñingar / og birer þiñ H. Anda iñprickt þisse Elsku i mitt Hiarta/ med þeim Naglunum / sem þig festu a Krossen. Lat aungvañ Hlut orka þvi ad skilia mig vid þiñ Kiærleika/ hvørke Sorg nie Ofsokner / hvørke Hæd nie Dypt/ hvørke þad Nærveranda nie þad Okomna / hvørke Lijf nie Dauda / þviad eg veit aller

Nuter munu þiena þeim til Goods/ sem þig elska/ Rom. 8. Alldrei kañ eg ad lijda hiñ þu- sundasta Part af þvi ollu / sem þu heþur þirer mig lided. Jeg kann ecke ad wtstanda minsta Nut aþ þvi sem eg med mijnum Syndum forþienad heþe. Ecke ber eg þad af/ sem Spämeñer- ner og Postularner haþa mdur þirer mig lided/1. Pet. 4:9/10. Jeg giet ei so miked lided/sim ve- ga meige moote þeirre vikiugu Dyrdareñar Coronu / sem mier er tilbweñ/ Rom: 8.v.8. Þvi ad mijnar Hormungar sem bæde eru lietthærar z litla Stund va- ra/ eru ecke verdar þeirrar Dyr- dar sem sijdar skal vid mig opeñ- ber verda. Og hvad eru þessar nu

nu yfirstandande Hormungar / Kross/ Ofsokner eda Hædungar/ añad eñ Hlutskipte og Arfleifd þiña Barna/ þiñ Skoola Age/ Lækning miñr Saal'/ Pantur þiñ ar Elsku/ Stirking miñar Kall- anar / Amiñing til Gudrækne/ Reinsla miñar Trwar / Jdkan miñar Þoleñmæde/ Vitnesburd- ur mijns Stodugleika/ eitt Merke þar til ad eg er þier lijkur. Þa eg verd straffadur/ þa verd eg af þier dæmdur / so eg med Heimenum verde ecke fordæmd- ur. Skillde þa nockr Fiotur eda Fængelse/ Hogg eda Slog/ Land flootte skilia mig fra þiñe El- sku? Ney/ þvi eg veit þetta allt fellur mier til epter þiñe For- sioon/ þ mijkest med þiñe Misk-

 un/

un/ ſkioornaſt aþ þiñe Elſku/ mier til hins beſta. Hvornenn ma eg apneita þier/ þu ſem ert ſa Drotteñ/ ſem mig heþur keipt? Hvorneñ ma eg hrella þañ Anda/ ſem mig huggar i øllum mijnum Hrellingum? Hvornenn ſkillde eg ad litlu virda þad ſama Blood/ ſem er verd minnar Endurlauſnar? Hvorneñ ma eg ſtiggia þig viliande/ ſem ert miñ Fridur/ og mig hefur vid þiñ Fødur forlijkad/ og mijna Skulld heþur betalad med þijnu allra dyrmætaſta Hiarta-Bloode? Hvorneñ ſkillde eg forgleima þier/ þu ſem alltijd og allſtadar heþur mig i Miñe? med þinne Filgd a miñe Reiſu/ med þinne Verndan þa eg er heima / med þiñe

þiñe Adſtod i mÿnum Bænum/ þiñe Hugſvølun i mÿnum Hørmungum/ med Baratekt þiña H-Eingla i miñe Hvÿlu z med þiñe Vernd og Vardveitſlu a øllum mÿnum Vegum. J þeſſa þÿna Forſioon og Vmhiggiu/ ſem þu hefur ifer øllum þÿnum Vtvøldum/ befala eg nu miñ Svefn z Sængur Roo a þÿſſare Nootttu/ z bid þig/ad þu villder ſo ſtioorna mier og heñe/ ad hvørt ſem eg ſef edur vake/ hvÿleſt edur erfida/ ſtend upp edur leggſt niødur / mætte allt ſkie under þiñe Vernd/ i Þÿnum Otta/ þier til Lofs og Dyrdar/ lat þad verda ſo/ i Jeſu Nafne/ Amen.

Nidurlag Bænareñar ap Ritninguñe.

Peim sem mig kañ ad vardveita utañ Vansa/ og ad skicka fir er Auglite sinnar Dyrdar med Føgnude ostrappañlegañ/ Judæ v. 24. Peim alleina vitrū Gude/ mynum Lausnara/ sie Dyrd og Majestat og Stirkleike og Magt /nu z til allrar Eilyfdar/ AMEN.

Morgunbæn a Føstu-Døgum.

Drottenn Dyrdarverde Skapare z Naaduge Frelsare / eg upplipte mynum Aug um z Høndum til þyn/ hvørs Hendur giørdu og min- udu

udu mig. Jeg upplipte mijnu Niarta til þijn/ hvørs Niarta a þessum Deige firer minar iferodslu Saker var i giegnum stunged. Jeg upplipte mijnum Lijkama og Sal til þijn/ sem a þessum Deige varst upphafenn a Krossen so sem eitt oendanlegt Offur/ til ad forlijka allar Ne imsens Synder. Lat þijnar Nen dur sem mig giørdu og mindudu/ vidhallda mier/ lat þijna Arma/ sem þu wtbreidder a Krossenum/umfadma mig/ z mier fast vid þig hallda/ so eingen Hlutur fæe mig vig þig skiled. Almatt uge z Alvitre Skapare/ s mig giørder af ongvu/ efne/ lat mig sia! fan ecke giora mig minna enn eckert. Nadugaſ Frelsare/ þu sem

leist hefur þad sem tapad var/ lat nu ecke fortapast þad sem þu hefur endurleist. Þo ad Diofulsens Vondska sie stoor/ þa er þijn Giæska stærre/ þo mijnar Synder sieu æred margar/ þa eru þijnar Miskunsemder fleire/ þo ad mijn Fordiorfun sie sterk/ þa er þijn Nad miklu sterkare. Lat ecke vera i mijnu eigen Val de nie nockrar Skiepnu a Himne edr Jordu ad fordiarfa þitt besta Verk/ ad wtslietta þijna Mind/ sem þu i firstu a mig inþrickt er. Og med þvi eg hafde hana afmindad og afskræmt/ þa hefur þu þ Nad þijna aptur hana endurnijad/ epter þvi sem hun adur var i Heilagleika og Riettlæte. Þar sem þu skapader mig

til

til Liooſſens/ giørde eg mig ad Mirkre/ eñ þu hefur aptur um̄ſnwed mijnu Mirkre til Liooſs. Þegar eg var friáls z frij/ giorde eg mig ſialffañ ad Þij z Þrææle/ eñ þu frelſader mig. þar jeg var riettur/giorde eg mig bogeñ/ eñ þu hefur aptur vidriett mig. Þar eg var heill og ffullkomeñ/ þa Limleſte eg ſialfañ mig/ enn þu læknader mig aptur. Þar eg var ſſullſæll/giørde eg mig veſælañ/ eñ þu hefur aptur komed mier til hiñar ſirre Fullſælu. Jeg hefe grædt a mijnum Skada/ jeg hefe upphaffeſt af mijnu Falle/ firer þijna oendañlega Miſkunſeme/ ſm̄ ecke alleinaſta hefr frelſad mig fra Daudanū/ helldur og wtvegad mier þa Ei-

lijfu

lÿfu Arfleifd og Lÿfsens Coronu i Himnarÿke. Nu med þvi þu hefur tilreidt so mikla Nute firer mig/ hvar af eg ma fagna og glediast/ med þvi þu hefur þad utvegad mier/ sem ecke hefur Auga sied og ecke Auga heirt/ og ecke hefur i nockurs Mañs Hiarta komed/ O hvørsu heilog Mañeskia ætte eg þa ad vera i allre miñe Umgeingne? Hvad heilog skylldu þaug Auguñ vera š eiga ad sia Gud? Hvad hrein skylldu þau Eyru vera/ sm̃ heira eiga þau Owtrædañlegu Guds Ord? Hvad hreint skyllde Hiarta þ vera/ sm̃ uppfillast a med þvilikañ Fognude/ hvilikur alldrei hefur komed i nockurs Mañs Hiarta? Þu/ O mi\=n

O miñ Fader/ sem mig hefur skapad/ ert sa eine heilage i Israel. Pu/ O Sonur Guds/ sm̃ mig hefur Endurleist/ ert sa eine Sannheilage Gud / Pu O Gud sem mig hefur helgad ert eirn heilagur Ande. Pu Gud Fader hefur skapad mig epter Piñe eigeñ Mind i Heilagleika og Riettlæte. Pu Guds Son hefur endurleist mig til Pss/ ad eg skillde Pioona Pier i Heilagleika z Riettlæte alla myna Lijfsdaga. Pu H. Ande hefur prelsad mig fra Syndenne og giort mig ad Guds Pioonustumañe/ so eg hefe miñ Avort i Helgun / hvers Endalikt ad er eilijft Lijf. Vor Kollun er ein heilog Kollun / vor Samkunda er heilog Samkunda/

kunda/ vor Arutiell & Embætte er heilagur Kiennemannsskapur/ vor Søfnudur heilagur Søfnudur / vort Land er eitt heilagt Firerheites Land / vor Borg su heilaga Jerusalem/ vorar Bækur heiløg Ritning/ vor Frijheit heilagt Frelse / vor Innsigle sem þad stadfesta / heiløg Sacramenta. Wil vor Sælar Heill er hier i Heilagleikanum & Heilagleikenn mun a sijdann verda vor Sæluhialp. Drottenn/ giør mig þess vegna hier so farsælann/ ad eg meige vera heilagur/ & so heilagann hier / ad eg epter a sijdann meige verda Sæluholpenn/ Amen.

Nidurlag Bænarennar af Ritningunne.

Gud

EVd Fridarens sem þañ mik-
la Hyrder Saudaña Drotteñ
vorn JEsum Christum uppvak-
te þra Daudum / þirer Bloodeð
þess eilijfa Testamentes / Hebr.
13. v. 20. Giore mig tilbweñ i
øllu goodu Verke / til ad giøra
hañs Vilia / og eþle þad med
mier hvad firer hønū þacknæmt
er / þirer JEsum Christum. v.
21.

Føstudags Kvølldbæn.

Þu allranædugaste og
miskunsamaste Herra
Gud / sem a þessum
Deige skapader z en-
durleister Mañeñ / skapader og
mindader hañ / iñblieſt lijgande
Andg

Anda i hans Najer/ z uppgaþst þrñ Anda og deider þirer han a Kroſſenum. Auðſyn þig ſial- paſt eirn truþaſtan Skapara / i þui vid Magt ad hallda þynu eigen Verke/ eirn truþaſtan En- durlauſnara/ þyna dyrmætu Saal ad vardveita. O læt ecke þitt Natur til mina Synda/ wtſlock- va þinn Kiærleika til þinnar Skiepnu. Læt ongvan Nut o'- nyta mier þyna dyru Forþienu- ſtu / ſem þu / med þine Pynu/ heþur mier aþrekad. Mynar Synder hafa forþient þyns Fo- durs eilyfa Reide / en þu hefur bored þa hina ſomu. Mitt Lauſ- læte og ſaurugar Girnder/ ha- fa forþient Hogg og Slog/ en þu heþur þad hvorutveggia wt-

wistaded. Mꝫnar sivirdelegar Synder hafa Daudañ forþient/ hvørn þu hef: þolad z afstaded. Þeñañ Dag vard mañ first Fader Adam ad lifande Salu /og þu sa añar Adam varst þeimañ Dag giordur ad einum lifande Anda. Þeñañ Dag syndgade hañ i Alldengardenum/ a þessum Deige syrgder þu einnenn i Alldeñgardeñ. A þessũ Deige took hñ til Avaxtar þss forbodna Tries/ eñ þu/ varst þeñann Dag sem ein Bølvan uppheingdur a Tried. A þessum Deige fiell hañ i eirn diwpañ Svefn/ þa var hañs Sijda opnud/ og hañs Kviña Eva var þa skopud af hañs Rifbeine/ Holld af hañs Hollde og Bein af hañs Bein.

Beinum. Þeñañ Dag þiell eirn eñ ißer þig eirn diwpur Dauda-Svefn / þÿn Sÿda var og opit-ud/ og þadañ witekeñ þÿn al-meñeleg Christeleg Kyrkia/ ecke þiter Vatn alleinasta/ helldur þ Vatned z Blooded. Vatn End-urþædingareñar/ eñ Blood For-lÿkunareñar og Helgunarennar. A þessum Deige fellde Adam Bølvanena ißer sig og alla sÿna Aþkomendur/ þeñañ Dag wt-vegade Dwþañ eilÿfa Blessan þiter þig og øll þÿn Born. Þad sem hañ tapade / vanstu aptur med Abata/ þad sem hañ þor-braut/ þad heþur þu wistaded/ þad sem hñ vard umskylldugur/ þad borgader þu a þeim sama Deige/ i þvi ad þu tookst uppa

þig

þig haṅs og vora Skulld/ z wtlagder þullaṅ og mnægiaṅlegaṅ Betaling z Fullnustu giørder þar firer. O/gieþ mier nu Nond Erwareṅar/ ad taka so miked aþ þessare Oendaṅlegre Suṁu/ sem eg kaṅ ad borga mjna Skulld med. Stijr miṅe Nende/ad eg meige þessu þastlega hallda og þraṁbera þad firer miṅ Fødur/ og þaa af hønum eina fullkomna/skijlausa Kvittering/teikn ada med þijnu Bloode/iṅsiglada med þijnum Krosse / Daterada a þijnu Daudadeige/þa allt var þullkomed. Þo þu heþder heimtad eṅ meira/ þa skylldum vier haþa þad giort/ þvi hvad er þ Madureṅ vill ei giefa þirer sitt Lijf? Nvad miklu framar þa/ þar

þar hañ ſeiger/ Tru þu z ſkall tu lifa. Legged ydur uppa mig/ eg vil frelſa ydur/ ſo þier ſkulud ecke dreckiaſt i Eilijfre Fordæmingu/ medtaked Betaling ydar Endurlauſnar og vered frelſter. Nær ſem þu rietter ad oſſ Gullſpijru þiñar Nædar/ ef vier ecke viliũ taka vid heñe/ þa forſkulld um vier tvoȝallda Fordæming/ ſøkũ þeſſ vier hoȝnum ſo audvelldu Sæluhialpar Medale. Adam trwde Evu/z Eva Nøgg ormenũ/ heñe z oſſ til Olucku/ þvi ſkillde eg þa ecke miklu pramar trua chriſtelegre Kirkiu/ þiñe Brwdur/ og þijn Brwdur þijnu Orde til Sæluhialpar? Hvad kañ ad hindra mijna Trw/ ſo eg ecke take til Vonareñar/ ad eg ecke vone og trwe uppa Firer-

heit þijns Evangelij/sem med so morgum Kraptaverkum eru stadfest/sem so hefur morg Vitne a ollum Tijmum af Christelegre Kyrkiu / hvør teiknud eru med Bloode so margra Pijslarvotta z innsiglud þirer þiñ H. Anda / i Sæl og Samvitsku. Myn þad nockud eiga ad veikia mijna Trw / ad þijn Furduverk / sem H. Kirkning umgtetur / længt ifergangá vora Nætturu / og Leindardoomar christelegr" Trw ar/ vora Mañlega Skinseme ? Þetta bevijsar mikiu framar/ad Trweñ sie Trw / og ad þu/ O Gud / siert eirn sannur Gud. Trwenn er ecke Trw / þar sem Skinsemeñ rædur firer hana. Er eg þvi overdugre ad medtaka

þitt

þitt Evangelium/ sem þad hell-
dur þvingar og straffar mijnar
nætturlegar Girnder z Tilhnei-
gingar. Ordsokenn þar til er
lioos. Þitt Logmaal er riettvijst/
heilagt og hreint / en̄ jeg er O-
gudlegur/Syndugur z Ohreirn.
Hu er opfast Rækningen̄ best/ sin̄
sa Veike koler vest / þviad hun
eikur Verkena um Stundarsak-
er. Skal eg haþa þar þiter min-
ne Elsku z Giedþeckne a þeirre
allrahelgustu Trw / þad hun
þvingar min̄ holldlegan̄ Frijvi-
lia / tekur þra mier mijnar Ver-
alldlegar Girnder og Listingar?
Er eg ecke so vel Ande sem
Holld? Hefe eg ecke so vel eitt
an̄ad Logmaal i mijnu Hugskote/
sem mootstrijder Logmale min̄a
Lima?

Tima? Er mier ecke miklu betra ad nidurſa i Andanum / ſo eg meige uppſkiera Frid og eilijfft Lijf/ eñ ad ſa i Holldenu og af Holldenu Skadſeme uppſkiera? Þitt Evangelium / O naaduge Gud/ iñtekur mijn holldlegu / eñ ſkur og wtbreider mijn andlegu Frijheit. Þad afſeiger mier mijnar Syndugar / eñ tilſeiger mier Heilagar Girnder og Lijſtingar. Þad ſeiger mier riettañ Meala til ad høndla med þad Stundlega/ eñ lofar mier firer vijſt / ad mitt Hiarta ſkule uppfyllaſt med þad Eilijfa. Ef eg villde falla fra miñe H. Trw og Medkienningu firer Nøgg og Hirtingu/ Ofſokn/ Forbodaner/ Flotta og Fangelſe / Heimſens Forakt og

Næduungar/ þa skillde þad hallda mier þvi sterkara þar vid/ þviad þitt Evangeliu̅ hefur þvi spad/ ad þetta mune koma yfer þa Trwuðu. Þad er my̅n Æra ad bera Klædalit epter my̅nu Embætte/ ad drecka med þier / mi̅n Frelsare / af þy̅num Kaleik. Þad er mitt Embætte ad vera þi̅n Kappe og Stryꝺdsmadur/ en̄ sa er einge̅ Stryꝺdsmadur/ sem ecke lydur þad Venda: Ecke ma̅ eg vænta mier neinnrar Coronu an Bardaga/ einskis Sigurs an Orustu/ ecke Stryꝺs þ utan̄ Sar z Under. Og hvad eru þessar Normungar sem bæde eru liettar z lyda snart burt / ad reikna i moote þeirre eilyfu Dyrdme̅ar Paße̅ sigrar nu þitt Ord

mynd

mÿna hollolega Skinſeine/ z þo vill Hun ecke undanſlata. Jeg einſet mier ad trwa / Drotteñ / ſtirk þu miñ Aſetning. Eg trwe/ Drotteñ hialpa þu miñe Trw. Allt er þad ſkied og framkomed ſm þitt Ord hefur ſpad z firerſagt ad ſkie ſkillde / z hvorneñ maa eg tvÿla/ ad þeir Hluter ſm auglioofer eru oordner / hafe eckt ad ſkie? Syndafloodet var firerſpad hundrad z tuttugu Arum adur/ z a þeim aſkordada Tyma hlioop þad a allañ Heimeñ. Iſraels Prældoomur i Egyptalande var firerſagdur Fiorum hundrud Arum firer / og þeirra Frelſe þar epter/er ongvu odruvyſe uppſkrifad af Moſe / enn þad var adur ſ i Draume mor-

gum hundrud Arum þyrr opeñbe-
rad Abraham. Þu kalladet þiñ
Hyrder Cyrum og þiñ Smurda
Josiam med Nafne til þeirra
Embættes/Laungu ꝺdur eñ þeir
eda þeirra Fedur voru þædder.
Þaug fiogur Ipparlegu Ein-
valldz Rijke / sem Firermindud
voru i Lijkneskiu Nabogodono-
sors/ komu i sømu Rød / hvørt
epter añad. Þad Assyrianiska
Firermindad med Gullhøfde/ þad
Persiska med Hondum z Hand-
leggium aþ Silþre / þ Griska mz
Koparlærunum / z hid Romver-
ska med Jarnfootunum Og
Siaum vier nu ecke eñ a þessum
Døgum / ad Stiicke aþ þessare
Lijkneskiu og hennar Footum er
sumpart af Jarne i þvi Tyrk-
nesk a/

neska / sumpart aþ Leir i þvi Þyska z Romversta Keysaradæme? Þijn Fæding z Daude / miñ Frelsare / var þirermindadur i Skugga z Lijkingu / firersagdur aþ Spamoñum / þra Heimsens Upphaþe. Sijdañ þu komst i Hollded z þiñ Daude til Jerusalem fullkomnade alltsamañ / er ecke eirn Bokstafur eda Titill a Jord falleñ / so ecke sie þ allt samañ uppfyllt. Jerusalem er nidurbroteñ / Mustered er i Gruñ eydelagt / z verdur alldrei framar uppbigt. Sidingar eru ætflæmder um allañ Heimeñ / Evangelium predikad um vijda Verølldena / og sa Madur Syndarennar opeñberast nu dags daglega meir z meir / þvi skal eg þa ecke

 eins

eins vel trwa þvi/ ad Himnarner
skule med Ellde forganga/ Hof-
udskiepnurnar af Hita brædna/
þitt Teikn munu sioost i Skyunu
og þeir z i Grofunum eru skule
uppvakna vid þess sijdasta Lwd-
urs Hliood/ z koma til moots vid
þig i Lopted? Herra) Jeg trwe/
en hialpa þu minne Vantrw.
Hvort er þ torvelldara ad upp-
reisa mig af Duptenu / en hitt
ad skapa mig i Firstu af Jardar
Leir? Ad lata mijna Saal koma
aptur til Lijkamans / en ad inn-
blaasa hene i Firstu i þann sama?
Jeg sie firer mier Sæded i Jor-
dunne. Eikurnar i Alldengarde-
num þær deya/ þitt en þar aptur
uppreñna. Þad sie eg z ad Flug-
urnar / Ormar z adrar Skiep-
nur/

nur / sem a Vetrenum liggia i Dae/ lißna aptur med Vorenu. Jeg sie mig sialpaň deya a hvør re Noottu z endurlißna ad sier a hvørium Morgne. Þvi skilldе eg þa leida i Efa þa Neßud- grein miňar Trwar / sem er hin allra Huggunarsamlegasta z Drottens/ þu sem a þessa Dags Kvølldе lietst falla eirn Svefn- þunga yfer Adam/ z sialf: hniest i Svefn a þiňe Krossens Sæng/ vakter haň upp aptur / eň upp- reister sialfann þig af þijnum Dauda, Svefne / Helga minn Svefn z mijna Hvijld a þessare Noottu/ so eg fyrer hana ecke ad eins hressest a Lijkamanum / og ad Morgne til mijns Kalls og Embættes af Sængeňe uppri- se/

se/ helldur miklu framar sterkest i Trwnne um Uppristu Holldsens / af miñe Grafar-Sang a Doomsdeige/ Amen.

Nidurlag Bænareñar af Ritninguñe.

HOnum sem oss elskade og afþvode vorar Synder i sijnu Bloode / z giorde oss til Konga z Kieñemañа fyrer Gude z sijnū Fodur / sie Dyrd z Kraptur fra Eilijfð til Eilijfdar / Amen. Openber. B. 1. v. 5. 6.

Morgunbæn a Laugardøgum.

ALmattuge Himens og Jardar Skapare / og allra Hluta s̄ þar iñe eru / þu sm̄ a þessum

Deige hvyldeſt af øllum þÿnum Verkum/ z bleſſader þaū ſama. Vū mier (epter þ þeſſa Lijfs Kvalafulla Mæda z Erfide te-kur Enda) eirnrar ſætrar/bleſſ-adrar z huggunarſamrar Hvÿl-dar hia þier a Himnum / þar eg meige hallda eirn eilÿfan Hvÿl-dardag / z oendaūlega Nægd/ ſÿngia eirn eilÿfaū Song z be-ra þa oforgeingelegu Koronu/ eignaſt þa eilÿfu Arfleifd / og fullkomlega ad niota þÿn i øllu/ z alls i þier. Þeſſe Hvÿldeū er þ Takmark ſm mÿnar Girnder ſtefna a/ þad er þ Clenodium ē øll mÿn Idne z Aſtundan epter leitar/ þad er ſu Hoffneū hvoria eg i Siglingu mÿns Chriſten-doms (ÿfer Blæ z Vir þÿns

 Anda)

Anda) kieppest til ad nä. Hviad i þessare Nægldeñe er fullkomeñ Roo/ i þssare Roseme allsnægd/ i þssare Allsnægd Lijf z Glede/ i þssare Glede allshattud indæl sælda Skipte / i þm Andvaralei se / i þvi Andvaraleise Eilijfdeñ. Þad er sa Endereñ an alls En da/ epter hvoriñ ad stund allt mitt Erfide i þiñe Þioonustu/ z allt þad sm eg. lijd þiña vegna. Hier hef eg Armædu an Roo seme / enn þar er Rooseme an Armædu/ Hier er Andstreime an Nægldar/ eñ þar Nægld an And streimes. Hier er Girnd/ eñ eing eñ Anægia/ þar er Allsnægd an nockrar Girndar / Hier er Sorg z Hörmung an nockrar saññar legrar Glede edur Fagnadar/ eñ

þar

þat er Glede z Føgnudur enn all rar Sorgar z Normungar. Nier þa Meñ Leida af sømu Listeseme/ þar hun breitest ecke / eñ þar eru Umskipte Saalldaña enn alls Leida / Nier er Otte enn Andvaraleises / eñ þar Andvaraleise enn Otta / Nier er viss Ender a øllu enn Fagnadar / eñ þar Føgnudur enn alls Enda. Nvar þirer eg bid þig / Nimneske Fader / ad þu villder leisa mijnar Girnder z Listingar þra þeim Nlutum sem hier nidre eru / og binda þær fast vid þa Nlute / sm̃ þar uppe eru. Leis þu z sundursligt þ Band z oleiþelega Sameining sem er a millum minnar Saalar og Skiepnaña / og sameing hana þier i Riettlætenu.

Gior mier æ meire z meire Leida
a þm̄ forbodna Avexte/ eñ Laun
gun epter Avexte af Lijfsens
Trie. Lat mig ecke reida mig
uppa Reirsprota Egyptalands/
sem brotnar undañ mier/ z Bro
keñ setiast iñ i miñ Lijkama. Lat
mig ecke leggia mig nidur under
þañ Orm-stungna Lund Jonæ/
helldur under þañ heila Kross
Jesu Christi. Lat mig ecke taka
Noñlo þessumeigeim Jordanar/
helldur fara ifer uñ til þess Nim
neska Canaanslands. Og med
þvi Daudeñ er sa þraungve Ve
gur millum þessa z hins okomna
Lijfsens/ þa lat mig ecke ottast
so mieg hañs Banalag/ sem eg
giøre. Þvi þessu meigeñ skil eg
epter Sorg og Armædu/ Synd/
Skom/

Skom̃/ Hugrauner/ Angift/ Kv
el og Daudlegleika. Eñ hinu-
meigeñ piñ eg þar i moot Hyllð/
Riettlæte/ Dyrd/ Allshættarna
gð/ Fognud og Odaudlegleika.
Þetta er ei nema lijtell Spolur/
og miñ Endurlausnare hefur
giordt hañ sliettañ firer mig.
Aller Heilager añadhvort hafa
edur þeir munu fa geinged i gieg
num hñ. A. Þÿsu Veigeñu misse
eg eckert/ Miijn Saala verdur sir
ax flutt til Fagnadarens/ og þo
miñ Lijkame hynkre nockud vid
hier epter/ þa skal hañ þo a sij-
num Tijma koma mz heñe. Ecke
hverfur mier firre fra Siooñum
Heimsens Dim̃a z dapur Skug-
ge/ eñ þad Dyrdarsamlega Lioos
Himensens/ tendrast firer mier/
Jeg

Jeg sie Strætið ap Gulle/ Porteñ ap Perlum/ z Golfeñ prydd med allrahanda kostulegū Edal steinum. Þa mun eg sia þig Fader i þiñe Majestat/ Christum þiñ Son i siñe Dyrd / Andañ i sinum Heilagleika/ Hofudeinglana z Einglana i sinne Vegsemd z alla Heilaga i þra Sæ lu z Saluhialp. Þa mun mig ecke framar hungra/ ecke meir þirsta/ þa mun eg ecke framar erpida/ eckert framar Ottast/ þadañ af alldrei hriggiast / þa mun eg ecke meir girnast/ þa þar rþ eg ecke framar nockra Hwsavid/ þviad Himnaña Himnar sku lu vera miñ Bustadur. Eckert Mustere/ nema Gud/ mun vera miñ Kyrkia/ Eckert Lioos nema

Lamb-

Lambed mun lysa mier. O/ lꜳt
þ︦ssa Von z Epterþreyging þeir
rar Eilijfu Nꜳꜹdar og Sꜳlu-
hialpar/ styrka og satt giora allt
mitt Erfide/ lietta allre Kvol/
lina allre Sorg / hugga mitt
Hiarta/ ad eg ecke ormagnest
under mijnu Erfide/ ecke upp-
giefest under mine Byrde/ ecke
vanmegnest under mijnum Kro-
sse/ nie deye af Harme/ vegna
þeirra Saara z Bloodunda/ sem
eg fa kan i Krossens Bardaga/
helldur gledeleza/ sterklega og
kallmanlega a fram̃ halld e/ þar
til eg odlast þ︦ pirerheitna Land
ed/ og þar medtek mitt Hlutskip-
te med Heilogū i Liossenu/ Am.

Nidurlag Bænarenar af Ritningune.

Fridur Guds sem hærre er øllū Mañlegum Skilninge/ vardveite mitt Hiarta z Skilningarvit i Drottne vorū Jesu Christo/ AMEN. Phil. 4. v 7.

Laugardags Kvølldbæn.

Eg loфa og hæleitlega prijsa þijna dyrdarlegu Majestat/ Speke z Almætte/ O Drotteñ/ þu hædste Eignarherra z Landrottneñ Himens z Jardar/ bæde ꝼ þijn Furduverk a sex Døgum/ z firer þijna heilogu Hvijld a þīm siounda/ hvar med þu heфur mig Deфadann giørt um þa eilijfu Hvijld z Rooseme sīm mier er ætlud i Himnenum. Jeg bid þijna Giæsku/ hvor so er stoor sīm þu

sialфur/

sialfur/ ad þu niðurheller Døgg þiññar Blessunar bæde til mÿns daglega Erþides/ so z til miññar Nætur-Nvýldar z Roosemе/ so eg meige mÿna Krapta aptur fa/hressa bæde Lijfsens z Salareññar Krapta / z hugleida þa Huggunarsomu Nvýld / sm þeir niota / er i Abrahams Fadme liggia / z sofnader eru i JEsu Christo/ hvar þeññar Dag lm i Groþeñe/ z fa øngva Rotnan. Þviad þu endter þitt Firerheit / ad forlæta ecke þiñs Saal i Helvijte/ z ecke lijda ad þiñ Heilage sie Rotnan. Drottéñ/ þad er øll mÿn Alvøru Girnd / ad þu niðurgraþer mÿnar Synder (hvørjar eg a þessum Deige z allre þessare Viku hefe auked a mÿna

þirre

pyrre Synda Sum̄u) i hañs Grøf / z kieña mier ad nidurgrafa i eilijfre Forgleimingareñar Grøf / ecke ad eins mijns Brodurs Avirdingar mier i moote / helldr z so all" þær syndsamlegar Tilteiging" / s̄ mier hafa kom̄ ed til nockrar Syndar. Vñ þu mier ad eg meir z meir fiñe til Jesu Christi daudakrapts / i þvi ad deida mijna holldlega Limu / z hñs greptrunarkrapts i þvi ad taka fra mier allañ Otta z Bidbiod Grafareñar. Hvilad bæde hefur þu hootad Helvijte z sagt / Helvijte / Eg vil vera þijn Foreiding / z Daudanum hefur þu ognad z sagt / Daude / eg vil vera þiñ Daude. Þar med hefur þu z burttekeð Grafarennar Krapt /

Krapt/ so ad hun kañ i ongvu ad skada þa ō i hana verda nidurlagder. Þviad þo mitt Hollð portæreſt allt ad Beinum / þa kañ þo þiñ Ande/ sm̄ blies podum a þau daudu Beineñ/ giora þau aptur lifande / samteingia þau ad nyu med Sinum z klæda þau med Hollde. Ja / þo þesse Beineñ verde ad Molld z Dupte/ þa kantu þo/ sm̄ giorder miñ Lykama af ongvu/ eins vel uppvekia hañ af þvi/ sm̄ hartnær so lyted er sm̄ eckert. Þu sm̄ þinn Son uppvakter af Dauda / þu munt z miñ lytelfiorlegañ Lykama forklara/ z giora hañ samlykañ hñs forklarada Lykama/ af þm̄ Krapte sm̄ þu ert mattugur af/ alla Hlute þier undergiefna

giefna ad giøra. Giør mitt Hiarta / sem wthøggred er af hardara Steine eñ Grøf þÿns Sonar var / þægelegann Bw⸗ stad / ecke þeim Andvana / hell⸗ dur þeim Lifanda JEsu. Og so sem pad hñs Grøf vardveitte øngvañ nema hñ einañ / so lat mitt Hiarta øngvañ iñtaka til sijn / nema þig. Gief mier hrei⸗ na z hreinferduga Sælu / ad so sem þiñ Sonur var fæddur af hreirnrar Jomfrur Lijfe / og var grafenn i hreirnre Obrwkadre Grøf / so mætte hañ z hia mier bwa z biggia i Oflechadre og Jomfrurlegre hreirnre Saal. Burtvelltu þm hardasta Steine af mijnu Hiarta / sem þu afvellt⸗ er þm stoora Steine af hanns Grøf.

Grøþ. Og ſo ſ͞e h͞n alldrei aptur
ſnere i Grøfena/epter þ h͞n var
uppriſeñ wr heñe/ſo hialpa mier
ad epter þ þu eitt ſiñ ꝑyllelega
hefur mig uppvaked af Grøf
miña Synda/eg þa alldrei ſnwe
þangad aptur. Og ſem h͞n hiellt
Þvøſldardageñ i Grøþeñe z vard
eitte þijn Bod z Betalningar
bæde Lijþs z Lideñ/ og uppꝑyllte
allt þitt Riettlæte/ſo uñ mier ad
eg bæde i Lijþe og Dauda full-
komne þiñ H. Vilia. Og lijka
ſiñ þ h͞n ecke hvijlder þirr enn
h͞n hafde wthrwopad/ Allt Er
FULLkomnad. So uñ mier ad
eg ecke þreitteſt gott ad giora/og
uppgieþe ecke mitt Himneſkt
Gudrækt/ heñar Hlaup/ þirr eñ eg
um med Sañe ſeigia/ þ er full
kom-

komnad. Jklæd mig Krapte af Nædum/ Nerklæd mig algiør-lega/ ad eg meige beriast goodre Barattu moote Neimenū/ Holldenu z Dioflenū/ fullenda mitt Hlaup/vel fullkomna mitt Kall z Embætte/behallda Truñe allt til Æfeloka/ z ad Liktunū med-taka þa Oforgeingelegu Dyrdarenñar Coronu/ hvoria sa Riett-læte Doomare vill giefa øllū þm̄ sem elska þa adra hn̄s Tilkomu. Og sia hañ Tiemur i Skyunū/ z øll Augu munu sia hn̄/ z þr s hn̄ i giegnum stungu/ z allar Ættkvijsler munu þ͛ honū skielf ast. Ja z Amen/ Ja/ Kom snar lega/ A M E N.

Nid

Niðurlag Bænarennar

aþ Ritningunne.

Þu Drottenn / ert verdugur ad medtaka Loþ/Dyrd og Styrk-leika/ þviad þu heþur ſkapad alla Hlute/og þirer þig eru þeir ſkapader/ Openber. Book. 4. v. 11. Lambed er verdugt ſem ſlatrad er/ ad medtaka Krapt z Rijkdoom og Vijsdoom/z Styrk leika og Dyrd og Vegſemd og Packargiord/Openn ber. Book. 5. v. 12.

Lee. alum agistu Ri
elri en eingen Anax
Srex mieux hefiix giefid
Yix Leemijn Haaxfilsie
Las Ooverx fa Yat
[illegible]

[illegible] ignes

Bellia

Palm

